

Abstrakt

Práce se zabývá problematikou pomoci obětem trestných činů, kterou prozkoumává především prostřednictvím zákona č. 45/2013 Sb., o obětech trestných činů. Na základě viktimologických konceptů typologie obětí trestných činů a procesu viktimizace se autor snaží nalézt spojitost mezi využíváním práv a institutů vyplývajících ze zmíněného zákona. Zároveň zkoumá praktické fungování těchto práv a institutů. Do teoretické části spadá také perspektiva životního cyklu, jenž je využita pro zkoumání návratu obětí do běžného života prostřednictvím programu pomoci obětem trestných činů. Výzkum je postaven na kvalitativním šetření, které je provedeno pomocí expertních rozhovorů a studií dokumentů. Jedná se o zprostředkovaný pohled obětí pomocí pracovníků organizací, které se zabývají pomocí obětem trestných činů. Autor dochází k závěrům, že zde neexistuje souvislost mezi typem oběti a mírou využívání práv a institutů, jelikož se jedná o velmi individuální záležitost. V praxi nedochází k důslednému dodržování zákona například u poskytování peněžité pomoci, dále se vyskytují nedostatky v informovanosti občanů a naplňování informační povinnosti Policie ČR. Autor také poskytuje řadu doporučení pro úpravu zákona, které by mohly pomoci při naplňování práv obětí.